

1956 lángja szív?nkben él

2019 október 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hányan mondták akkor, hogy ez a szakállas fiatalember a t?zzel játszik.

1989. június 16-án, több, mint 30 évvel Nagy Imre és sorstársainak kivégzése után adhattuk meg a végtisztességet mártírjainknak, akik életüket áldozták a magyar nép szabadságáért.

Sinkovits Imre Kossuth-díjas szín?vészünk, igaz nemzeti érzelm? embertársunk – aki 1956. október 23-án a Pet?fi szobornál szavalta el a Nemzeti dalt - olvasta fel a hozzátartozók, a Politikai Foglyok Szövetsége, a Történelmi Igazságtétel Bizottsága, és több más szervezet nyilatkozatát a magyar nemzethez, melyben követelték a jeltelen sírok azonosítását, megjelölését, a hamvak kiadását, és emberhez méltó eltemetésük lehetőségét.

Szégyen, hogy ehhez több mint három évtized kellett. Idézzük fel Nagy Imre 1956. október 30-i szavait:

„Magyar testvéreim! Hazafiak! Hazánk h? polgárai! ?rizzétek meg a forradalom vívmányait, minden er?vel biztosságotok a rendet, állítsátok helyre a nyugalmat. Ne folyjon testvérvér hazánkban!”

Az 1956-os forradalom és szabadságharc h?seinek módjában sem állt, hogy e kérést teljesíthessék. Európa, Amerika, a nyugati hatalmak magukra hagyták Magyarországot. A magyar nemzet harca a szabadságért tragédiába torkollott, a brutális küls? beavatkozás, a kommunista hatalom a szovjet csapatok segítségével eltiporta, vérbe fojtotta a forradalmat.

A megtorlás id?szaka következett. Bebörtönzések, megkínzások, halálos ítéletek alkották a hatalmon lévő kommunista eszméket valló, nemzetgyilkos bitangok tetteit, miközben a „Minden hatalom a dolgozó népé” frázist puffogtatták. Tényleg ezt akarta a NÉP, amely felkelt az elnyomás ellen? 1957-ben Albert Camus „A magyarok vére” c. írásában, és beszédében így tiszteleg a h?sök el?tt:

„A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betöm?, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia – s ez a vérfolyam most már alvad az emlékezetben. A magára maradt Európában, csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, - még közvetve sem – igazoljuk a gyilkosokat.”

1956 hóhérai azonban szabadon élnek. Nincs erkölcsi alapja annak a kommunista utódpártnak – MSZP (MSZMP) – e nemzeti gyász napján álszent módon „emlékezni”, amelynek tagjai közé tartozik Horn Gyula egykori pufajkás, aki – vélhetően - népellenes cselekedeteket hajthatott végre.

Nincs erkölcsi alapja, nincs joga a kommunista utódpártnak „emlékezni”, melynek el?dje, illetve vezérei belelövették a szabadságot követel? tömegbe, börtönbe vetették, kivégeztették ellenfeleiket, hiszen a kommunista hatalom célja az elnyomó hatalommal szembe forduló teljes megsemmisítése volt. Ezeknek október 23-a nem gyász, nem tisztelg? emlékezés, hanem ünnep, az eltiport forradalom ünnepe – csak álarcot vesznek, mert úgy gondolják, hogy most ezt kell tenni.

Álarcos emlékezés – „emlékeznek”, s?t tüntetést szerveznek a pufajkások, kommunisták, besúgók elvtársai – azok elvtársai, akik fegyvert fogtak a forradalmároknak. Meggyalázzák gyászunkat. De az álarc olykor lehull, pl. amikor 2006-ban ránk rontottak, ránk lövettek – igaz, „csak” gumilövedékkel – a rend?rséggel, s ki tudja, kikkel?! Ismét vér folyt, ismét elvittek embereket börtönbe, ismét vertek, megaláztak, ítéleteket hoztak. Halált most nem osztottak – a halálbüntetést eltörölte Magyarország. Most „csak” nyomorékká tettek embereket. Az 1956-ot túlél?knek, a mártírhálalt halt hozzátartozóknak pedig el kell viselniük, hogy hóhéraik a mai napig közöttünk élnek.

A felel?sségre vonás, a jogos ítélet, a bűnh?dés késik. De meddig még? És meddig t?rjük, hogy a mai napig hazudoznak, hogy a felnövekv? ifjúságba próbálják sulykolni az általuk igaznak átértelmezett múltat, és azt, hogy ?k már akkor a demokráciát építették, hogy valójában ?k is h?sök?! A kommunisták az 1956-os szabadságharcosok, forradalmárok egy részének testét megölték ugyan, de a szabadság eszméjét azonban nem tudták, nem sikerült megsemmisíteni, ennek bizonyítéka 1989-ben az új nemzedék bátor fellépése, kiállása Orbán Viktor vezetésével.

Hányan mondták akkor, hogy ez a szakállas fiatalember a t?zzel játszik. Pedig csak kimondta azt, amit sokan nem mertek még csak sutogni sem. 1956 lángja, eszméje szívünkben ég. Nem felejtünk. Van még tennivalónk. Hogy gyerekeinknek, unokáinknak soha ne kelljen átélni a kommunizmus rémségeit.

Patakfalvy Katalin

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
